

ПОЛЬСЬКА ПРЕСА ПРО ПОЧАТОК УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКОЇ ВІЙНИ: ЗА МАТЕРІАЛАМИ ГАЗЕТИ «WYBORCZA.PL» (КВІТЕНЬ – СЕРПЕНЬ 2014)

Медвідь О. В.

Постановка проблеми. 2014 рік став переломним в історії України. Революція Гідності, анексія Криму, початок війни на Донбасі сприяли значним змінам всередині держави. Вони стали основою для створення громадянського суспільства. В умовах закінчення «холодної війни» та посилення процесів глобалізації концепція «гібридна війна» стає черговою спробою назвати процес змін і новим якістю сучасних збройних конфліктів.

В умовах не лише військової, а й інформаційної агресії Росії висвітлення подій українсько-російської війни іноземними періодичними виданнями має важливе значення для об'єктивного висвітлення подій. З початком Революції Гідності та анексії Криму в Україні значно збільшилась кількість польських журналістів, які безпосередньо присутні в епіцентрі всіх подій. Серед них Пйотр Андрусечко, Павел Боболович, Войцех Янковський, Моніка Андрушевська, Наталія Дзюрдзінська та інші. Також тему російсько-української війни висвітлюють, зокрема, Томаш Пехаль, Томаш Гживачевський, Давід Вільдштайн, Б'янка Залевська, Войцех Муха та інші.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Сьогодні більшість дослідників українсько-російської війни основну увагу акцентують на висвітленні поточних подій та причин збройної агресії, залишивши поза увагою польську пресу.

Мета – на основі аналізу статей оглядачів у газеті «Wyborcza.pl» показати бачення початку українсько-російського воєнного конфлікту польськими журналістами та політичною елітою.

Виклад основного матеріалу. Польська політична преса детально стежить та аналізує українсько-російське військове протистояння з лютого 2014 р. Велика кількість публікацій щодо початку російської агресії на українські землі та веденню гібридної війни міститься на сторінках популярної польської щоденної газети «Wyborcza.pl». Це видання було засноване у 1989 р. і швидко стала найпопулярнішим політичним друкованим органом Польщі. Публікації журналістів газети «Wyborcza.pl» сприяють розкриттю суспільно-політичних подій не лише в країні, але й в світі. Зрозуміло, що польські журналісти активно висвітлюють події в Україні, аналізують щоденну ситуацію на фронті з перших днів збройної агресії Росії.

1 квітня 2014 р. Томаш Білецькі опублікував статтю «Російська армія розпочала відступ. Але

Путін стоїть на захисті Придністров'я». Зокрема автор вказує, що частина російських військ відводиться від українського кордону, але Москва вимагає глибокої федералізації України.

У статті розглядається візит Лаврова до столиці Франції та його зустріч з керівником американської дипломатії Джоном Керрі. Перед зустріччю Лавров нагадав двотижневі вимоги Росії – глибока федералізація України та надання російській мові рівноправного статусу з українською. Т Білецькі наголосив, що «федералізація збільшила б ризик васалізації Москви Києва або вилучення росіянами східних частин країни»¹.

Агресор вимагав повної капітуляції України. МЗС України висловив протест проти поділу та знищення української державності. Він порадив росіянам зайнятися федералізацією власної країни. Як відбувалася розмова Лаврова з Керрі, невідомо. Російський міністр публічно заперечив, що, вимагаючи федералізації України, Москва збирається васалізувати Україну. Керрі ж запевняв, що політичний устрій в Україні мають вирішувати українці, а тому в розмові з Лавровим він не вів жодної суттєвої дискусії щодо цих вимог з боку Москви. Автор статті також пригадав запис естонського президента про те, що «Україна в Парижі, як Чехословаччина в Мюнхені. Її немає [за столом]»². В даному випадку світова спільнота згадала Мюнхенську угоду, на якій Англія та Франція передали частину Чехословаччини гітлерівській Німеччині.

В цьому номері газети також увага звертається на події в анексованому Криму: «Тим часом Москва вводить новий порядок у Криму. Жителі мають до 21 квітня обмовитися, що вони не хочуть автоматично ставати громадянами Росії. Якщо вони залишаться лише з українським паспортом, їм доведеться отримати дозвіл на постійне проживання в Криму. Москва не лякає їх депортаціями, але й не заявляє, що вони зможуть без проблем залишитися на півострові. Вчора Дмитро Медведев провів там виїзне засідання російського уряду, пообіцявши кримчанам підвищення зарплат і послаблення для інвесторів»³.

На сторінка газети «Wyborcza.pl» неодноразово піднімалося питання про економічні санкції щодо

¹ T. Bilecki. Rosyjska armia zaczęła odwrót. Ale Putin upomina się o Naddniestrze. *Wyborcza.pl*. 2014. 1 kwietnia.

² Там само.

³ Там само.

Росії. 15 квітня 2014 р. у статті «ЄС лякає Москву, але відкладає ключові санкції» політичний оглядач Білецькі наголосив: «Але невідомо, що ще потрібно зробити Росії для України, щоб її покарали жорсткими економічними санкціями»⁴.

Слід пам'ятати, що російсько-українська війна ведеться і в економічній сфері. По-перше, це відбувається у формі безпосередньої економічної діяльності, яка негативно впливає на економіку України. Варто зауважити, що вони застосовуються з 1991 року, і їх основною метою було специфічний вплив на українську владу. Ці дії мали форму, наприклад, обмеження імпорту, енергетичні обмеження тощо.

Україна стала темою обговорення керівників дипломатії ЄС у Люксембурзі 14 квітня 2014 р. Це завершилося черговим відстроченням ключових рішень, а то й лише рекомендацій щодо економічних санкцій проти Росії. Лише на саміті розглядатимуться можливі економічні обмеження, над проектом яких Єврокомісія працює «про всяк випадок». «Якщо рішення було прийнято «так», ЄС спершу має запровадити ембарго на експорт зброї до Росії та призупинити передачу Росії високих технологій», – каже дипломат ЄС, який бере участь у переговорах про санкції. Зараз ЄС чекає на результати переговорів глав дипломатії Росії, України, США та представника ЄС Кетрін Ештон, які заплановані на 20 квітня у Женеві. Тому глави дипломатії лише туманно вирішили продовжити список росіян, на які поширюється заборона на в'їзд, і заморозити фінансові активи в ЄС, але рішення щодо конкретних імен залежатимуть, зокрема, від про результати переговорів у Женеві. До списку підозрюваних у розкраданні державних грошей внесли чотирьох українців (їхні імена будуть оголошені через кілька днів); їхні рахунки за рішенням суду мають бути заморожені та передані українській державі. Серед інших у цьому списку є 22 особи, в тому числі й колишній президент Віктор Янукович.

В наступному номері газети 16 квітня Вацлав Радзівінович в політичному огляді «Українці захищали аеропорт у Краматорську. Почалася «АТО» зауважив, що прихильникам Москви на сході України не вдалося безкарно зробити те, що вони зробили в Криму. У Краматорську лояльні Києву сили відігнали озброєних сепаратистів від військового аеропорту. Слід вказати, що Військовий аеропорт у Краматорську має важливе стратегічне значення. Довжина злітно-посадкової смуги тут становить 2600 м. Тому тут можуть приземлятися і злітати транспортні літаки Gils-76, які найчастіше використовуються російською армією. Якби росіяни перекинули сюди свої війська по повітря, вони могли

б рухатися звідси залізницею чи автошляхом у бік Харкова, Донецька чи Запоріжжя.

Автор зауважив: «Телебачення «Россия-24» стверджує, що в зіткненні навколо аеропорту з української сторони брали участь «іноземні найманці», які мали «розмовляти іноземними мовами»⁵.

Вацлав Радзівінович вказує, що політики на найвищому рівні сперечаються про те, хто надихає на дії «зелених чоловічків», як в Україні та Росії високі чоловіки, одягнені в російську форму та озброєні російськими автоматами, які силоміць захопили штаби влади в Донецькій та Луганській областях. Про це говорили Барак Обама і Володимир Путін у телефонній розмові 16 квітня.

Президент США висловив «стурбованість діями Москви на сході України». Він також заявив, що якщо вони будуть продовжені, Росія зіткнеться з дедалі глибшою політичною та економічною ізоляцією.

Російський лідер категорично заперечив, що його країна якимось чином керувала тим, що відбувається на півдні та сході України, і заявив, що звинувачення Заходу «ґрунтуються на неправдивих повідомленнях». Чиновники в Києві повторюють, що Москва оснащує сепаратистів уніформою та зброєю, а ними командують співробітники ФСБ і російської військової розвідки. Судячи з усього, їм вдалося затримати кількох російських агентів. Служба безпеки України повідомила, що встановила особу командира диверсійної групи, яка діяла, зокрема, у с. у Слов'янську. Імовірно, це Ігор Стрелков, офіцер ГРУ, тобто російської військової розвідки. Як повідомляється, заарештовані кілька днів тому в Харкові сепаратисти підтвердили, що він керував їхньою діяльністю в цьому місті.

Проте Київ досі не надав світу живого чи мертвого агента з Росії чи будь-яких інших вагомих доказів того, що Москва безпосередньо причетна до конфлікту на сході країни.

Українська влада оголосила, що зробить це у Женеві, де глави дипломатій Росії, ЄС, України та США будуть обговорювати конфлікт навколо України.

Проте, чи відбудеться там зустріч і розкриття Москви взагалі, невідомо. Глава російського МЗС Сергій Лавров уже багато днів попереджає, що «застосування сили проти демонстрантів серйозно підірве будь-які перспективи співпраці у врегулюванні української кризи»⁶.

18 квітня П. Андрусечко на сторінках газети опублікував статтю «Донецька республіка виключена. Він не вірить в Європу, він хоче роботи і турботи Путіна». Автор вказує, що на Краматорській барикадах не видно солдатів, «Ми б скоріше назвали

⁴ T. Bilecki. UE przestrasza Moskwę, ale odkłada kluczowe sankcje. *Wyborcza.pl*. 2014. 15 kwietnia.

⁵ V. Radzivinovich. Українці бронили порт lotniczy w Kramatorsku. Zaczęła się "ATO". *Wyborcza.pl*. 2014. 16 kwietnia

⁶ Там само.

цих людей у Польщі виключеними»⁷. У передмісті Краматорська, який кілька днів тому штурмували, є військовий аеропорт. Українські військові відбили атаку, але сепаратисти утримують там пости. Українські воїни забарикадували вхідні ворота. По дорозі трапляються заплутаності. В окопах видно солдатів. Над головою літають гелікоптери. Місцеві кажуть, що, ймовірно, прибуває підкріплення. Ходять чутки, що військові в аеропорту готуються заспокоїти прихильників Донецької республіки. У Краматорську начебто все йде в нормальному ритмі. Люди ходять на роботу, багато молоді ввечері в кафе, також на вулицях. Про те, що регіон неспокійний, нагадує забарикадована міська рада, яку окупували прихильники Донецької республіки. На них можна побачити шини, бочки, плакати: «Донбас – мирні люди», «Донбас – мир – референдум», «Європейський Союз – чому ви нас не чуєте?». Чорно-синьо-червоно майорять прапори Донецької республіки. «Справді, на відміну від Слов'янська за кілька кілометрів на північ, я не бачу тут «зелених чоловічків». Серед тих, хто стоїть на барикаді, навіть палиць не видно. До барикади підходить п'яний чоловік. Вони його не пускають. Незабаром з'являється чоловік з мегафоном, ймовірно, начальник охорони, який оголошує, що заборонено заходити на барикаду нетверезих людей і приносити алкоголь»⁸.

Після опитування протестувальників П. Андрусечко аналізує ситуацію в місті, стверджує, що більшість мешканців 250 тисячного Краматорська працює на великих заводах, що належать олігархам. Він робить невтішний висновок: «Божевільні люди? У Польщі таких людей, як ті перед будівлею ради, ми називаємо «виключеними». Вони не можуть знайти себе в новій реальності, вони звикли все життя працювати на одному підприємстві за невелику, але стабільну зарплату. І це багато в чому ключ до розуміння тут сепаратизму»⁹.

4 травня на шпальтах газети подано аналіз подій в Україні за тиждень. Зокрема виділяються такі: «АТО триває. У Луганську є жертви.

* У п'ятницю в Одесі відбулися сутички між прихильниками української єдності та проросійськими демонстрантами. У приміщенні профспілки сталася пожежа. За різними даними, там загинуло близько 30 сепаратистів.

* На сході України досі триває АТО. Бійки тривають, зокрема у Слов'янську, Краматорську, Маріуполі, Костянтинівці та Луганську.

* Росія засудила «операцію у відповідь» на сході України. «Використовуючи ВПС для стрільби по

кварталах, населених мирним населенням, Київ розпочав операцію у відповідь і поховав останню надію на виконання Женевської угоди», – заявили в Кремлі. Росія також звернулася до ОБСЄ за допомогою щодо припинення операції в Слов'янську.

* У суботу Міністерство закордонних справ Польщі закликала громадян Польщі покинути Донецьку та Луганську області «через прогресуючу ескалацію діяльності» в цих областях та в Одесі.

* У суботу було звільнено військових спостерігачів ОБСЄ, яких протягом тижня утримували сепаратисти, в тому числі один поляк»¹⁰.

6 травня в газеті опубліковано інтерв'ю з міністром закордонних справ Німеччини. Зокрема він сказав, що «Система безпеки в Європі знаходиться під загрозою знищення. Було б нечуваною помилкою розірвати діалог з Росією в той час, коли в Україні зростає напруга. Ми залежні від дипломатії»¹¹.

7 травня газета «Wyborcza.pl» публікує статтю В. Радзівіновича «Російський народ кричить до крові. Він хоче, щоб Путін напав на Україну». Він стверджує, що «російські експерти вважають, що Кремль навряд чи введе війська в Україну. Проте багато пересічних громадян впали в націоналістичний бунтар. Вони вимагають від Москви допомоги сусідам у боротьбі з «фашизмом»¹².

Проаналізувавши ситуацію на фронті та в прифронтових містах, автор наголошує, що кремлівська пропаганда успішно переконала націю, що в Україні, як і під час Великої Вітчизняної війни, точилася запекла боротьба між силами добра і фашизму. І тим більше сьогодні, коли країна готується до святкування 69-ї річниці перемоги, щорічного параду в Москві, важко зрозуміти, чому російська армія не поспішає на допомогу.

14 травня П. Андрусечко опублікував аналіз подій на Донбасі. Зокрема він наголошує, що загроза прямої агресії з боку Росії, схоже, відступила. З іншого боку, Москва продовжить підтримувати сепаратистів.

Тим часом, 12 травня самопроголошена влада Донецької республіки попросила приєднати «республіку» до Росії. Однак це малоімовірний варіант.

Росія має проблеми з «інтеграцією» Криму, а Донецька та Луганська області з кількома мільйонами жителів були б ще більшою проблемою. У всякому разі, Донбас для Росії є лише елементом гри, спрямованої на контроль над Україною.

Про силове захоплення всієї країни мова не йде, а дестабілізація її східної частини повністю в руках Москви. Таким чином, влада в Кремлі воліла б ство-

⁷ P. Andrusieczko. Republika Doniecka jest wykluczona. Nie wierzy w Europę, chce pracy Putina i trosk. *Wyborcza.pl*. 2014 r. 18 kwietnia.

⁸ Там само.

⁹ Там само.

¹⁰ Analiza wydarzeń na Ukrainie na tydzień. *Wyborcza.pl*. 2014 r. 4 maja

¹¹ Bartosza T. Welińskiego. Minister spraw zagranicznych Niemiec dla "Wyborczej": Rosja drogo płaci za Ukrainę. *Wyborcza.pl*. 2014 r. 6 maja.

¹² V. Radzivinovich. Rosjanie wołają o krew. Chce, by Putin zaatakował Ukrainę. *Wyborcza.pl*. 2014 r. 7 maja.

рити щось на кшталт «Transnistria bis» у східних областях. Завдяки цьому вони могли впливати на ситуацію по всій країні. А в перспективі – спробувати змінити режим у Києві на вигідний Росії.

У короткостроковій перспективі проведення президентських виборів 25 травня в Донецькій та Луганській областях буде складним завданням. Скільки виборчих комісій буде відкрито у день голосування, невідомо. Навіть якщо вибори на двох ділянках будуть зірвані, на їх законність це не вплине. Однак це дасть підстави сепаратистам поставити під сумнів «легітимність» нового президента в Луганській та Донецькій областях¹³.

16 травня польська газета знову публікує відомості з України. Зокрема розглядає події на Сході. Автор допису наголошує, що влада самопроголошеної ДНР вимагала від найбагатшого громадянина країни, бізнесмена Ріната Ахметова, заявити про лояльність і перерахувати податки до бюджету ДНР, а не до центрального бюджету Києва¹⁴.

Відомо, що відповідь Ахметова була короткою: «СКМ працює виключно на основі українського законодавства. Це стосується і сплати податків до центрального та місцевого бюджету», – повідомляє прес-служба концерну.

Також на вулицях Маріуполя, звідки напередодні вийшли проросійські сепаратисти, патрулюють працівники промислових підприємств Ахметова.

Того ж дня українська влада визнала самопроголошені народні республіки на сході країни терористичними організаціями. «Ми будемо переслідувати їхніх активістів за тероризм», – заявив заступник генпрокурора України Микола Голомш.

Того ж дня спостерігачі ООН в Україні констатували тривожне погіршення ситуації з правами людини на сході країни та серйозні проблеми в Криму, повідомила у п'ятницю Верховний комісар ООН з прав людини Наві Піллей, представляючи висновки доповіді¹⁵. Тоді ж в газеті вказувалося на підтримку українського народу та влади з боку Польщі. Глава МЗС Польщі Радослав Сікорський повернувся з дводенного візиту до Києва. «Ситуація в Україні непроста, але з усім, що відбувається в Криму та на сході країни, в самому Києві панує атмосфера реформ», – оцінив міністр¹⁶.

Він наголосив, що українська влада намагається дозволити голосувати 25 травня тим своїм громадянам, які через діяльність сепаратистів не можуть дійти до їхніх комітетів.

¹³ P. Andrusieczko. Przemoc w Donbasie rośnie. Moskwa zmierza w stronę Naddniestrza. *Wyborcza.pl*. 2014 r. 14 maja.

¹⁴ M. Wachnycki. W piątek na Ukrainie: działacze samozwańczego DNR przejęli kontrolę nad koszarami Gwardii Narodowej w Doniecku. *Wyborcza.pl*. 2014 r. 16 maja.

¹⁵ Там само.

¹⁶ Там само.

1 липня П.Андрусечко публікує статтю «Армія, добровольці, новонавернений Беркут, який воює за Київ на сході України». Автор стверджує, що частина «беркутівців» перейшла на бік українців, оскільки «Важко захищати Батьківщину, коли наші колеги сидять у в'язниці, а ті, хто віддавав накази, на волі»¹⁷.

Він вказує на те, що дії Російської Федерації в березні-квітні 2014 р. були грубим порушенням усіх найважливіших принципів, встановлених міжнародним правом. Найсильніші суб'єкти міжнародного права не змогли ефективно протистояти агресору. Дії Російської Федерації підтвердили, що російська влада вважає за краще застосовувати силові рішення і всі гарантії з мирними намірами лише вигадка.

На сторінках газети політичні оглядачі аналізують також і причини збройної агресії проти України. Російсько-українська війна має значний вплив на внутрішню політику обох сторін у суперечці, а також деякі політичні переоцінки держав, безпосередньо зацікавлених у розвитку подій на арені міжнародних відносин. У сфері внутрішніх відносин він зміцнив позиції президента Російської Федерації В. Путіна. Уповільнення темпів економічного розвитку країни та відсутність нових імпульсів розвитку зумовили необхідність прийняти дій на міжнародній арені, компенсуючи тим самим погіршення внутрішнього становища держави. Окупацію Криму та частину Донецької та луганської областей України схвалила не лише політична еліта країни, але, що більш важливо, самі громадяни.

Щотижня польські журналісти на сторінках газети «Wyborcza.pl» з європейськими лідерами чи політичними експертами аналізували й економічне становище України. Вони вказували, що допомога Заходу запобігла банкрутству держави, зуміла зробити свій внесок у її розвиток. Структури української державності, політичні чи економічні, є занадто слабкими та нестабільними, щоб говорити про належне використання допомоги, яка надходить як від країн ЄС, так і від США. Економічні зв'язки з російською стороною також виявилися міцними, щоб зробити це можливим минаючи Росію. Українська еліта повинна це передбачати, погоджуючись протистояти владі, якою вона є. Відсутність відповідного економічного розрахунку чи окресленої стратегії призвело до економічної дестабілізації Української держави.

12 серпня В.Радзівінович у статті «Місія Червоного Хреста до України. Море вина для Путіна. У Кремлі п'є влада [Сьогодні в Росії]» вказує, що зранку з московського Наро-Фомінська вирушила колона з «гуманітарною допомогою» до Донецька.

¹⁷ P. Andrusieczko. Armia, ochotnicy, świeżo nawrócony Berkut, który walczy o Kijów na wschodniej Ukrainie. *Wyborcza.pl*. 2014 r. 1 lipca.

Потужний – 280 вантажівок, 2 тис. тонн вантажу¹⁸. Журналіст наголошує, що акція нібито узгоджена з Червоним Хрестом, ЄС і Києвом, але точно не повністю. Невідомо, як російський «гуманітарний конвой» перетне кордон – через контрольований українцями чи повстанцями пункт? Чи зможуть українці контролювати, які яйця в них кидають росіяни – курячі чи зозулі? Чи погодиться Київ пустити на свою територію російських рятувальників у формі, а може й зовсім не рятувальників, а спецназівців? Червоний тевтонський конвой Путіна йде в невідомість і, можливо, веде нам велику війну¹⁹.

Важко сказати, що має на увазі президент Росії. Чи хоче він показати землякам, які підозрюють його у зраді «Новоросії», що він все-таки не пасивний? Чи хоче він спровокувати «київських фашистів», щоб показати світові, що вони прирікають мирне населення сходу України на голодну смерть? Путін веде дуже ризиковану гру.

21 серпня газета публікує світлини з українськими біженцями і стверджує, що «За даними ООН, бойові дії на сході України змусили майже 350 тисяч людей залишити свої домівки. Прибл. 156 тис пішли на захід країни, а близько 188 тис. перетнув кордон Російської Федерації»²⁰.

Аналізуючи причини збройної агресії Росії газета «Wyborcza.pl» 22 серпня подає статтю Анни Уменки під заголовком «Сорокін про владу в Росії: їздять на Мерседесах, у них айфони, а в серцях – глибоке середньовіччя». Вона вказує, що у творчості цього постмодерніста (В.Сорокін – автор твору «День суперника», 2006 р.), якого вважають одним із найважливіших сучасних російських письменників, є більше таких утопічних бачення. Росія у збірці оповідань «Цукровий Кремль» – це земля, прихована за

¹⁸ V. Radzivinovich. Misja Czerwonego Krzyża na Ukrainie. Morze wina dla Putina. Władza na Kremlu [Dziś w Rosji]. *Wyborcza.pl*. 2014 r. 12 sierpnia.

¹⁹ Там само.

²⁰ M. Murański. Dramat ludności cywilnej we wschodniej Ukrainie. 350 tys. osób opuściło swoje domy. *Wyborcza.pl*. 2014 r. 12 sierpnia.

Великою російською стіною, яка має захистити громадян від ворогів. Цей «рай» складається з горілки, православної церкви, сигарет, пропаганди, дружби з Китаєм та трудових таборів. Авторка зауважує, що агресія Росії була неминучою, адже «в Росії співвідношення людей, які думають, до тих, хто сліпо вірить пропаганді, становить 20 до 80»²¹.

28 серпня газета «Wyborcza.pl» публікує виступ А.Яценюка на засіданні Ради Безпеки ООН. Після аналізу промови журналісти вказали, що «російські солдати воювали на сході України, а президенти Петро Порошенко та Володимир Путін спілкувалися один з одним у Мінську, Білорусь. Зустріч не принесла видимих результатів, хоча українські експерти відгукувалися про неї з помірним оптимізмом – як про важливий перший крок. – Важливо, щоб був обмін думками, – оцінили вони»²².

На думку польських політологів, подальший розвиток ситуації на Сході України зараз залежить від ходу військової операції проти присутніх там проросійських сепаратистів та позиції Заходу, і перш за все НАТО.

Висновки

Огляд статей газети «Wyborcza.pl» показав, що польська преса значну увагу приділяла українсько-російській війні з перших днів її розв'язання. У публікаціях журналісти намагалися об'єктивно подавати не лише хронологію подій на полі бою, але й аналізували економічні та політичні причини агресії путінського режиму. Це надало значну допомогу українському уряду в боротьбі проти «інформаційної агресії» Росії, вплинуло на подальше зближення українських та польських політиків й забезпечило безпрецедентну підтримку України з боку народу та уряду Польщі в умовах повномасштабної збройної агресії Росії.

²¹ A.Ymenka. Sorokin o władzy w Rosji: jeżdżą mercedesami, mają iPhony, a w sercu – głębokie średniowiecze. *Wyborcza.pl*. 2014 r. 22 sierpnia.

²² Jaceniuk: „Putin rozpoczął wojnę w Europie”. Poroszenko odwołał wizytę w Turcji. *Wyborcza.pl*. 2014 r. 28 sierpnia.

Інформація про автора:

Медвідь Оксана Василівна,

кандидат історичних наук,

доцент кафедри історії України

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

24, вул. Івана Франка, м. Дрогобич, Львівська область, 82100, Україна

Information about the author:

Medvid Oksana Vasilivna,

Ph.D.,

Associate Professor at the Department of Ukraine's History

Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University

24, Ivan Franko Str., Drohobych, Lviv region, Ukraine, 82100